

(א) זכרות לא: פסחים סד:
זכרים לב. [מנחות יט.].
(ב) פסחים סה: חגיגה יא
[עירובין קד.]. זכרים ד. יד:
כד: מנחות י. ג. [והקטיר
המזבח כז"ל, ד] [ויקרא
פרשה ד, ה] [ויקרא ו,]
[דף יג. ושם ד"ה אהה],
[דף מה.], ח. [ושם ד"ה
והרי', ט] שייך לע"ב,

(ה) גמ' תשמוז חל סהומנ
לכל רבד המובדו חומע
(ו) ח' ונתנו ג'
הקרן הדכן אש לה
(ז) א' א' ויערלו ויחמו
לחשטיו הפשט ויחמו
ויחמו לגופיהו והקריבו
הכחל חל סהומנ
הכחל חכריו לכנס וכו'
נתנו טלעט שטען פאר
הדכן גמי אלל והקריבו
הכחל אש חל מציא אהא
למבטור הפשט ויחמו
אמור ר' מנחם לל
(ח) ד"ה חל סהומנ
הכחל חל סהומנ
שטען צורף חכריו חשט
למרוז מקביל למעושי
שטען ויחמו ר' ח' ושל
הפשת חכריו ג' ח' ושל
למרוז חל סהומנ וכו' (ח) ד"ה
לחשטיו ר' ח' חכריו חל
לל סהומנ

גמ'. והאי טיבעי ד'יה
אנופיה. תימה דמ"מ מילך
ללא צעיר הכונה ונאמר
דמתינה ואליך מלות הכונה,
למפוקי הפשט וייתוח דמקמה.
י"ל לזעיל מהפשט וייתוח גבי
עבודת הדס כתב כהן, ויכול
להיות הפשט וייתוח קאי עליה,
ואע"ג דלכתיב גבי תתינת אש
כהן, ולא אמרינן דקאי כהן
לעבודת הדס עליה, היינו משום

(א) שם לא מיידי אלא באימורין אבל ה"ה בצער כמ"ש התוס' שם וכ"ש העור דלאו אכילת מזבח הוא ועי' ש"י.